

for at Kreaturet kan have den Ære at blive solgt paa det københavnske Marked.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) mente, at jeg havde sagt, at Loven havde medført Byrder for Landbruget. Nej, det var Lovforslaget, som det blev forelagt, der vilde medføre Byrder for Landbruget, idet det indeholdt Bestemmelser om en fordoblet Afgift, og det er ganske givet, at det vilde blive en Byrde for Landbruget. Jeg kan ikke erkende, at det er Kødloven i og for sig, der foranlediger nogen Prisstigning; denne beror paa et Forhold, som vi aldrig kommer udenom, Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel. Forbruget er øget, siger det ærede Medlem, til 7 000 Stkr. om Ugen, og derfor fik vi Prisstigningen. Men vi havde jo i Fjor Efteraar et Forbrug paa 10 000 Stkr. om Ugen — jeg tror endogsaa, det var over 10 000 —, og da havde vi en ganske usædvanlig lav Pris. Det kom af, at Tilbudet var for stort. Naar der er et mindre Tilbud og et større Forbrug, saa stiger Prisen paa den ene eller den anden Maade. Hvad vi end laver og gør, saa kan vi ikke helt ophæve Følgerne af Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel. Saaledes som Forholdene nu er, faar det sydlige Udland faktisk det daarligste Kvæg, men hvis Lovforslaget bliver vedtaget, som det foreligger, vil det sydlige Udland faa det væsentligste af det gode Kvæg, og vi herhjemme kommer til at beholde det daarlige, der dog faktisk er det dyreste. Det ærede Medlem sagde heller ikke noget om, hvorledes han vilde skaffe Kvæg til Københavns Forsyning.

Nu erfarer vi af det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe); der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, at det, der er sket, er et Brud paa truffen Aftale. Dette er noget, vi andre ikke kan have nogen Mening om, thi det er naturligvis en gehejme Aftale, som blev truffet under de Forhandlinger, der førte til Enigheden mellem de tre Partier om Kødloven. Og jeg kan godt tænke mig, at de Konservative efter deres hidtidige Opfattelse havde stillet den udtrykkelige Bestemmelse, at de var sikrede mod at faa Forslag om en Maksimalpris paa levende Kvæg. Det ærede Medlem siger, at det har været Forudsætningen, og at der er sket et Brud paa Aftalen. Men det maa de jo om — nu er det ærede Medlem efter min Mening retvendt.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. Den højtærede Minister mindede om, at vi før

havde krævet Maksimalpris paa det færdige Produkt, naar der var sat Maksimalpris paa Raavarer, og om vort Krav gennem Aarene — det varede vel 2—3 Aar, inden vi fik det gennemført — om, at naar der var Maksimalpris paa Korn, skulde der ogsaa være det paa Mel. Og den højtærede Minister siger, at i Konsekvens dermed maa der være en Maksimalpris paa Kød. Nu er jo den Fabrikation, der foregaar fra at slaa et Kreatur ihjel og til at skære Kødets ud, ikke nogen særlig betydelig Proces. Men der er dernæst den meget store Forskel, at medens Melet er en ensartet Vare, som det er forholdsvis let at sætte Maksimalpris paa, har vi allerede Erfaring for, hvor uhyre vanskeligt det er at sætte Maksimalpris paa en saa forskelligartet Vare som Kød. Det er jo langt vanskeligere end at sætte Maksimalpris paa Flæsk. De sagkyndige mente oprindeligt, at der skulde være 90 forskellige Maksimalpriser, de er nu, tvungne af Forholdenes Magt, kommet ned til at nøjes med 24. Men jeg tror saamænd, at det er de 20 for mange, hvis det skulde have nogen Betydning; havde vi de 4 at trækkes med, var det vist tilstrækkeligt. At man skulde kunne hitte Rede i 24 forskellige Priser, og at Kunderne skulde kunne klare sig paa det Omraade overfor Slagterne, har jeg ikke Spor af Tro til.

Den højtærede Minister mente, at det var galt at lade Prisen være fri. Men vi har en Begrænsning i Udlandets Pris; Slagterne køber saa nær den Pris, som det er dem muligt, og den Pris staa fast. Hvad skulde bevæge Slagterne til at give mere for Kreaturerne, end det netop er nødvendigt for at faa det efter deres Mening forholdsvis billigste Kvæg. At vi skulde komme til en Lyksalighedstilstand, som den højtærede Minister udtrykte sig, hvis man fik en Ordning, svarende til de Tanker, jeg har fremsat, tror jeg slet ikke. Men saa fik vi dog en Ordning, der er mulig, og jeg er bange for, at hvis Lovforslaget bliver vedtaget, faar vi en Ordning, der meget hurtigt vil vise sig at være umulig, fordi den ikke skaffer Kødets frem, navnlig ikke til en Plads som København. Som jeg sagde: Vi har Begrænsningen af Prisen i den udenlandske Pris; dette er jo uimodsigelig rigtigt. Dersom vor Produktion af Kvæg gaar saa langt ned, at Eksporten holder op, saa er Sagen en anden; saa maa vi træffe Foranstaltninger og Forholdsregler paa dette Omraade, som man har truffet paa andre Omraader. Men det er en Tilstand, som jeg mener ligger langt